

31989L0595

L 341/30

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

23.11.1989

DYREKTYWA RADY

z dnia 10 października 1989 r.

zmieniająca dyrektywę 77/452/EWG dotyczącą wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarzy/pielęgniarki odpowiedzialnych za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz uzupełniająca dyrektywę 77/453/EWG dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności pielęgniarzy/pielęgniarki odpowiedzialnych za opiekę ogólną

(89/595/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49 i art. 57 ust. 1 i ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie oraz art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 1 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 77/453/EWG ⁽⁴⁾ ustala zasadę, że kształcenie teoretyczne i techniczne jest skoordynowane i zrównoważone z kształceniem klinicznym, aczkolwiek nie ustalono określonych proporcji, zaś art. 1 ust. 4 stwierdza, że Rada, działając na podstawie wniosku Komisji zdecyduje, czy te przepisy należy utrzymać w mocy czy zmienić;

w świetle tego stwierdzenia biorąc pod uwagę w szczególności zwiększone wymogi dotyczące poziomu wiedzy pielęgniarzy/pielęgniarki odpowiedzialnych za opiekę ogólną, należy zmienić art. 1 ust. 4 dyrektywy 77/453/EWG w taki sposób, by ustalić okres kształcenia teoretycznego na przynajmniej jedną trzecią, długość trwania kształcenia klinicznego na przynajmniej jedną drugą minimalnego okresu kształcenia, określonego w art. 1 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy; taka proporcja stwarza konieczność bardziej szczegółowego określenia wymogów kształcenia teoretycznego i kształcenia klinicznego;

koniecznie należy również uściślić, jak w przypadku podobnych przepisów zawartych w innych dyrektywach odnoszących się do zawodów związanych ze służbą zdrowia, że wykaz tematów w Załączniku do dyrektywy 77/453/EWG nie jest ograniczony i używać jako terminów standardowych „kształcenie teoretyczne” i „kształcenie kliniczne” w dyrektywie 77/453/EWG i w nagłówkach Załącznika do niej; podobnie konieczne jest ujednolicenie słownictwa niektórych przepisów dyrektywy

77/452/EWG ⁽⁵⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/594/EWG ⁽⁶⁾, ze słownictwem podobnych przepisów dyrektywy Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. odnoszącej się do wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji medycznych, włącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług ⁽⁷⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/594/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do dyrektywy 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na podjęcie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego cudzoziemiec przybywa, dokona weryfikacji tych informacji. Jego władze podejmą decyzję, o rodzaju i zakresie postępowania wyjaśniającego jakie należy przeprowadzić i powiadomią przyjmujące Państwo Członkowskie o wszelkich działaniach, które podejmą w związku ze świadectwami lub dowodami, które wydały.

Państwa Członkowskie gwarantują poufność przekazywanych informacji.”;

2. Artykuł 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje na temat ważnego zdarzenia, zaistniałego przed podjęciem przed zainteresowaną osobą działalności w tym państwie poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na

⁽¹⁾ Dz.U. C 20 z 26.1.1988, str. 10, i Dz.U. C 322 z 15.12.1988, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. C 235 z 12.9.1988, str. 68, i Dz.U. C 256 z 9.10.1989.

⁽³⁾ Dz.U. C 134 z 24.5.1988, str. 27.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.1977, str. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.1977, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 1.

prowadzenie działalności na jego terytorium, może poinformować o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie pochodzenia lub Państwo Członkowskie, z którego cudzoziemiec przybywa, dokona weryfikacji tych informacji. Władze tego państwa zdecydują o rodzaju i zakresie postępowania weryfikacyjnego, które należy przeprowadzić i poinformują przyjmujące Państwo Członkowskie o działaniach podjętych w związku z informacją, którą przekazały zgodnie z ust. 1.”;

3. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli zamierzających podjąć lub wykonywać działalność, określoną w art. 1, złożenia przysięgi lub uroczystego oświadczenia, a forma przysięgi lub oświadczenia nie może być użyta przez obywateli innych Państw Członkowskich, to Państwo Członkowskie zapewni możliwość złożenia przysięgi lub oświadczenia w stosownej i równoważnej formie.”;

4. W art. 11 ust. 1 po drugim akapicie dodaje się:

„W tym celu oraz w uzupełnieniu oświadczenia, przewidzianego w ust. 2, dotyczącego świadczenia usług, Państwa Członkowskie mogą, w celu umożliwienia stosowania przepisów dotyczących wykonywania zawodu obowiązujących na ich terytorium, wymagać albo automatycznej tymczasowej rejestracji, albo członkostwa *pro forma* organizacji lub instytucji zawodowej, albo alternatywnie, wpisu do rejestru, pod warunkiem, że rejestracja lub uzyskanie członkostwa nie spowoduje opóźnień, czy też w inny sposób nie utrudni świadczenia usług, albo też nie obciąży osoby świadczącej usługi dodatkowymi kosztami.”;

5. Artykuł 14 skreśla się.

Artykuł 2

W dyrektywie 77/453/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 1 ust. 2 lit. b) oraz ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. b) kształcenie zawodowe w pełnym wymiarze godzin, które musi obejmować przedmioty zawarte w programie nauczania wymienione w Załączniku do niniejszej dyrektywy i obejmuje trzyletni kurs lub 4 600 godzin szkolenia teoretycznego i praktycznego.

3. Państwa Członkowskie zapewnią, że instytucja kształcąca pielęgniarki/pielęgniarzy jest odpowiedzialna za koordynację kształcenia teoretycznego i klinicznego przez cały okres kształcenia.

a) »kształcenie teoretyczne« zostaje zdefiniowane jako:

ta część kształcenia, dzięki której osoby kształcące się w zakresie pielęgniarstwa zdobywają wiedzę, zrozumienie i umiejętności zawodowe wymagane, by zaplanować, zapewnić i ocenić pełną opiekę pielęgniarską. Naukę taką zapewniają szkoły pielęgniarские i inne środowiska nauczające wybrane przez szkolącą instytucję oraz jest ona prowadzona przez nauczycieli pielęgniarstwa i inne kompetentne osoby;

b) »kształcenie kliniczne« zostaje zdefiniowane jako:

ta część kształcenia, dzięki której osoby kształcące się w zakresie pielęgniarstwa uczą się jako część zespołu i poprzez pośredni kontakt ze zdrową lub chorą osobą i/lub grupą, jak planować, zapewnić i oceniać wymaganą pełną opiekę pielęgniarską na podstawie nabytej wiedzy i umiejętności. Kształcące się osoby uczą się nie tylko być członkiem zespołu, lecz także być kierownikiem zespołu organizującego pełną opiekę pielęgniarską, włącznie z edukacją zdrowotną przeznaczoną dla indywidualnych osób i małych grup w instytucjach służby zdrowia lub w społeczności.

Za nauczanie, które odbywa się w szpitalach i innych instytucjach służby zdrowia oraz w społeczności są odpowiedzialni nauczyciele pielęgniarstwa, we współpracy i przy pomocy innych wykwalifikowanych pielęgniarek/pielęgniarzy. Pozostały wykwalifikowany personel może zostać włączony do procesu nauczania.

Osoby kształcące się w zakresie pielęgniarstwa uczestniczą w pracy oddziałów na tyle, na ile ich praca przyczynia się do ich kształcenia, pozwalając nauczyć się podejmować odpowiedzialność związaną ze sprawowaniem opieki pielęgniarskiej.

4. Kształcenie teoretyczne, określone w części A Załącznika, należy zrównoważyć i skoordynować z kształceniem klinicznym, określonym w części B Załącznika, w taki sposób, by wiedza i doświadczenie wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu zostały nabyte w odpowiedni sposób. Czas trwania kształcenia teoretycznego powinien wynosić nie mniej niż jedną trzecią, a czas trwania kształcenia klinicznego nie mniej niż jedną drugą minimalnego okresu kształcenia, określonym w ust. 2 lit. b).”.

2. W Załączniku wprowadza się następujące zmiany:

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie: „Program kształcenia prowadzący do przyznania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji pielęgniarki/pielęgniarza odpowiedzialnych za opiekę ogólną, składa się z dwu części i przynajmniej tych przedmiotów, które wymieniono poniżej. Kształcenie z co najmniej jednego z tych przedmiotów może stanowić część programu lub być przeprowadzone w związku z innymi kursami.”;

b) nagłówki części A i B otrzymują brzmienie:

- w wersji hiszpańskiej: „A. Enseñanza teórica y técnica” zostaje zastąpione przez „A. Enseñanza teórica” i „B. Enseñanzas de enfermería clínica” zostaje zastąpione przez „B. Enseñanza clínica”,
- w wersji duńskiej: „A. Teoretisk og teknisk undervisning” zostaje zastąpione przez „A. Teoretisk undervisning”,
- w wersji niemieckiej: „A. Theoretischer und technischer Unterricht” zostaje zastąpione przez „A. Technischer Unterricht” i „B. Klinisch-praktische Krankenpflege-Ausbildung” zostaje zastąpione przez „B. Klinische Unterweisung”,
- w wersji greckiej: „A. Θεωρητική και πρακτική διδασκαλία” zostaje zastąpione przez „A. Θεωρητική διδασκαλία” i „B. Κλινική διδασκαλία του νοσοκομ” zostaje zastąpione „B. Κλινική διδασκαλία”,
- w wersji angielskiej: „A. Theoretical and technical instruction” zostaje zastąpione przez „A. Theoretical instruction”,
- w wersji francuskiej: „A. Enseignement théorique et technique” zostaje zastąpione przez „A. Enseignement théorique” i „B. Enseignement infirmier clinique” zostaje zastąpione przez „B. Enseignement clinique”,
- w wersji włoskiej: „A. Insegnamento teorico e tecnico” zostaje zastąpione przez „A. Insegnamento teorico” i „B. Insegnamento infermieristico clinico” zostaje zastąpione przez „B. Insegnamento clinico”,

— w wersji niderlandzkiej: „A. Theoretisch en technisch onderwijs” zostaje zastąpione przez „Theoretisch onderwijs”,

— w wersji portugalskiej: „A. Ensino teórico e técnico” zostaje zastąpione przez „A. Ensino teórico” oraz „B. Ensino clínico da enfermagem” zostaje zastąpione przez „B. Ensino clínico”.

Artykuł 3

Kursy kształcenia pielęgniarek/pielęgniarzy odpowiedzialnych za opiekę ogólną, które rozpoczęły się przed dniem 13 października 1991 r. według poprzedniego programu zgodnie z art. 1 dyrektywy 77/453/EWG mogą zostać ukończone zgodnie z tym programem.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż dnia 13 października 1991 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 10 października 1989 r.

W imieniu Rady

F. DOUBIN

Przewodniczący